

Motion till riksdagen

1989/90:So57

av Karin Israelsson m.fl. (c)

med anledning av prop. 1989/90:142

Godkännande av Europarådets konvention mot dopning

Dopning har blivit en företeelse som berör allt fler idrottsgrenar. Därmed har antalet som drabbas också ökat. Ett antal ungdomar får sina liv förstörda genom dopningens skadeverkningar. Det finns därför all anledning att ta dopningen på allvar.

För att komma till rätta med dopningsproblematiken måste idrottsrörelsen själv finna former att stävja detta. Dessutom måste informationsinsatserna stärkas på skolor och i föreningslivet om dopning. Nya metoder som avslöjar dopning måste utarbetas. Skärpta straff för dem som smugglar in anabola steroider bör övervägas liksom förbud mot förvärv, innehav och överlåtelse av vissa dopningspreparat.

Europarådet bedriver ett viktigt arbete i syfte att motverka utnyttjande av dopning. På 1960-talet formulerade man definitionen att "doping är friska människors bruk av eller administrering av kroppsfrämmande ämnen i någon form eller fysiologiska substanser som tillföres kroppen i onormala mängder eller på ett onormalt sätt med den enda avsikten att höja prestationsförmågan i tävling på ett konstlat och osportsligt sätt. Dessutom måste olika psykologiska metoder att öka den sportsliga prestationsförmågan betraktas som doping".

I Europarådets dåvarande definition talas om kroppsfrämmande ämnen. Förekomsten av sådan går att kontrollera. Det går däremot inte att kontrollera kroppsegna ämnen. Flera biotekniskt framtagna läkemedel är sådana och kan också användas som dopningspreparat.

Den internationella olympiska kommittén (IOC) definierade 1986 dopning genom att göra en lista över förbjudna medel och otillåtna substanser. Listan reviderades senast i april 1989 då bl.a. tillväxthormon fördes till förbjudna substanser. Det biotekniskt framtagna tillväxthormonet finns ingen möjlighet att spåra i dopningstester.

Riksidrottsförbundet har i en skrivelse till regeringen väddat om åtgärder mot ett annat biotekniskt läkemedel som utnyttjas i dopningssyfte. Det gäller blodbristmedlet erythropietin, epo, som nu kan renframställas med genteknik. Epo kan missbrukas för att höja prestationsförmågan.

I sitt remissvar över departementsutredningen "Åtgärder mot dopning" påpekar bl.a. socialstyrelsen att erythropietin och andra substanser som ökar produktionen av röda blodkroppar bör tas upp på IOCs dopningslista. Vid

kliniska provningar har biverkningar i form av högt blodtryck, hjärtinfarkt och epileptiska anfall iakttagits, skriver socialstyrelsen.

Mot. 1989/90
So57

Vi anser att det är viktigt att Sverige nu godkänner Europarådets konvention angående dopning, men att Sverige verkar för en utvidgning av IOC:s dopningslista så att nya biotekniska produkter omfattas. Det är också angeläget att regeringen tillsammans med idrottsrörelsen utarbetar förslag till att komma till rätta med och spåra utnyttjande av sådana produkter som tillväxthormon och epo.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts om åtgärder för att motverka dopning med biotekniskt framställda produkter.

Stockholm den 25 april 1990

Karin Israelsson (c)

Rune Backlund (c)

Rosa Östh (c)

Roland Larsson(c)

Kersti Johansson (c)

Jan Hyttring (c)

Ulla Tillander (c)

Göran Engström (c)

Marianne Jönsson (c)

Lennart Brunander (c)